

§ 2.

Ministers'vo pro zásobování lidu vyhrazuje si právo požadovací ve smyslu nařízení ze dne 24. března 1917, z. ř. č. 131, které uplatní na část úrody ovoce nebo zeleniny anebo ovocné nebo zeleninové výrobky v případech, kde uzná toho potřebu v zájmu veřejném.

§ 3.

Vývoz ovoce a zeleniny a jich výrobků za hranice státu jest zakázán. Po zajištění tuzemské potřeby zeleniny a ovoce a ovocných a zeleninových výrobků může ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství udělití povolení k vývozu za hranice. K vývozu jest mimo to potřeba zvláštního povolení, jež vydává Československá komise pro vývoz a dovoz v Praze.

§ 4.

Zpracování ovoce sklizně roku 1919 po živnostensku jest dovoleno jen se svolením ministerstva pro zásobování lidu, které může jednotlivým podnikům, ovoce zpracujícím, stanovití určitý kontingent ovoce, jež smí zpracovati.

§ 5.

Nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 3. prosince 1918, č. 73 Sb. z. a n., o výrobě marmelád a hospodaření jimi v zásobovacím období 1918/1919 zůstává v platnosti až do provedení likvidace jednotlivých zemských úřadoven pro zeleninu a ovoce. Ustanovení § 8 cit. nařízení pozměňují se v tom směru, že zásilky marmelády uvnitř území Československé republiky jsou volny a nepodléhají dopravním osvědčením. Ukončení likvidace úřadoven bude ministerstvem pro zásobování lidu vyhlášeno.

§ 6.

Úřadovna pro zeleninu a ovoce státu Československého v Praze a zemské úřadovny pro zeleninu a ovoce zřízené ve smyslu min. nařízení ze dne 11. února 1919, č. 71 Sb. zák. a nař., pro jednotlivé země se zrušují a vstupují dnem vyhlášení tohoto nařízení v likvidaci.

§ 7.

Nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 11. prosince 1918, č. 74 a 75 Sb. z. a n., ze dne 11. února 1919, č. 71 Sb. z. a n., pozbývají platnosti. Současně zrušují se veškerá dřívější nařízení o úpravě obchodu ovocem a zeleninou a jich výrobky doposud vydaná.

§ 8.

Přestupky tohoto nařízení trestají, pokud nenastává příslušnost soudu, politické okresní správy pokutou až do 2000 K nebo vězením do 3 měsíců a za okolností příčinných pokutou až do 5000 K nebo vězením až do 6 měsíců.

§ 9.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 10.

Nařízení toto, vztahující se na celé státní území republiky Československé, nabývá platnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Stránský v. r.

Prášek v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Čís. 246.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919

o organizaci Bankovního úřadu ministerstva financí, o statutu Bankovního výboru při ministerstvu financí, o obchodech Bankovního úřadu ministerstva financí dále o převzetí a vyúčtování lombardu a pokladničních poukázek, vyúčtování žirových účtů Rakousko-uherské banky a o převzetí zaměstnanců této banky.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařízení ze dne 6. března 1919, č. 119 Sb. z. a n., a zmocňovacího zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., vybavuje se Bankovní úřad ministerstva financí následujícími k podstatě cedulové banky náležejícími oprávněními:

I. Organizace Bankovního úřadu ministerstva financí.

§ 1.

Bankovní úřad ministerstva financí zřízený nařízením ze dne 6. března 1919, č. 119 Sb. z. a n., a zákonem ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., k obstarávání činností přikázané ministerstvu financí v § 8 uvedeného zákona, zejména k obstarávání funkce státní cedulové banky, spravuje ministr financí buď přímo nebo prostřednictvím Bankovního výboru při ministerstvu financí a obchodní správy ve smyslu tohoto nařízení.

§ 2.

Bankovní úřad ministerstva financí vedle své vlastnosti úřadu státního má povahu veřejného, úvěrní obchody provozujícího ústavu, Bankovní úřad jako státní úřad jest sprostěn povinností dáti sebe a své pobočné úřadovny zapsati do obchodního rejstříku.

§ 3.

Sídlím Bankovního úřadu jest Praha. Pro ústřednu tohoto úřadu bude platiti označení „Bankovní úřad ministerstva financí“, pro úřadovnu v Praze „Bankovní úřad ministerstva financí, hlavní ústav v Praze“, pro ostatní úřadovny „Bankovní úřad ministerstva financí, filiálka v.....“ s označením sídla filiálky; pro podružná místa pak „N. N. v.....“ (označení ústavu a místa vykonávajícího příslušnou službu) „jako podružné místo Bankovního úřadu ministerstva financí“.

§ 4.

Firmy a peněžní ústavy, vykonávající na podružných místech úkony podružného místa Bankovního úřadu ministerstva financí, nejsou státními úřady. Ve styku s Bankovním úřadem, jemuž jsou přidruženy, jest těmto ústavům dovoleno podávati dopisy, jakož i cenné zásilky jako „věc úřední prostou poštovního“.

§ 5.

Bankovní úřad neodpovídá na dotazy kohokoliv i ostatních státních úřadů kromě úřadů soudních, týkající se peněz a jiných hodnot u něj uložených a úvěrů jím poskytnutých.

§ 6.

Bankovní úřad má ku zaplacení svých vlastních pohledávek bezvýjimečně přednostní právo ku penězům, směnkám a jiným cenným papírům, jsoucím v jeho držbě.

Toto přednostní právo přísluší Bankovnímu úřadu netoliko ku penězům, směnkám a cenným papírům, které mu byly odevzdány k zajištění jeho pohledávek, nýbrž bez rozdílu ke všemu movitému jmění dlužníkovu, jehož detence kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyl.

Bankovní úřad je oprávněn i bez soudního povolení a zakročení, a to i v tom případě, kdyby byl na jmění dlužníkovo uvalen konkurs, zaplatiti si svoji pohledávku jmenovanými prostředky způsobem, jaký sám uzná za vhodný. Ve výkonu tohoto přednostního práva nemůže býti Bankovní úřad žádnými nároky třetích osob zdržován nebo rušen, ba ani nároky vlastnickými nebo jinými dříve nabytými právy, pokud ovšem Bankovní úřad přiznal dotýčné peníze, směnky a cenné papíry jako jmění svého dlužníka, a nebyly-li řečené nároky a práva v době, kdy věci ty byly Bankovním úřadem přejímány, dosti zjevný.

§ 7.

Chce-li někdo nabýti zástavních neb exekučních práv anebo práva obstarávky na penězích a cenných papírech ležících u Bankovního úřadu nebo na pohledávkách, jež se mají tímto úřadem vybrati, obrátí se na příslušný soud; tento po-

voli zajištění nebo exekuci vždy jen způsobem, jímž nebudou dotčena práva Bankovního úřadu ke jmenovaným věcem, a vyrozumí o tom Bankovní úřad. Ve všech těchto případech jest však Bankovní úřad oprávněn peníze a cenné papíry nebo dotýčný obnos pohledávky uložit u soudu na útraty vlastníka nebo věřitele.

Bude-li nad vlastníkem peněz neb cenných papírů uložených u Bankovního úřadu prohlášen konkurs aneb zemře-li, je zástupce konkursní podstaty neb pozůstalosti povinen oznámiti to příslušným soudem Bankovnímu úřadu a označiti mu osoby, které jsou oprávněny volně nakládati s penězi a cennými papíry. Nestane-li se tak, není Bankovní úřad povinen konkursní podstatě k náhradě škody.

I soudně legitimovaným osobám vydají se u Bankovního úřadu uložené cennosti jen proti vrácení příslušných listin.

§ 8.

Dlužník z obchodů s Bankovním úřadem, jenž splatil zápůjčku před uplynutím smluvní lhůty, nemůže z tohoto důvodu žádati, aby mu byly hrazeny úroky, které ústavu snad zaplatil předem.

§ 9.

Aby právní jednání a listiny Bankovního úřadu o nich vydané byly závazny, stačí, budou-li jména oprávněných zástupců a každá změna vyhlášeny v místnostech Bankovního úřadu.

§ 10.

Bankovní úřad spravuje oběh okolkovaných bankovek a bude stejně spravovati oběh státovek, dávati je do oběhu, vyměňovati a stahovati a jest povinen podávati o výši oběhu těchto platidel předepsané výkazy. Za bankovky, resp. státovky v oběhu jsoucí považují se ty, které nevrátily se do pokladen Bankovního úřadu.

Vydání jednotlivých druhů státovek dlužno oznámiti s popisem v úředním tisku.

O stažení jednoho nebo více druhů bankovek nebo státovek vydá Bankovní úřad vyhlášku, ve které bude ustanoven den, do kterého platidlo, o které běží, smí obíhati a lhůta, po které platidlo vůbec pozbývá platnosti.

Československým kolkem označené bankovky a dále státovky československé nelze amortisovati, ani zatížit záznamem nebo záповědí.

Koncem svolávací lhůty nepředložené kolkované bankovky nebo státovky propadají ve prospěch státu.

Bankovní úřad jest oprávněn bankovky padělanými kolkem opatřené nebo padělané státovky majiteli na potvrzení odebrati.

§ 11.

Bankovní úřad jest povinen vésti účtování své tak, aby kdykoliv bylo možno zjistiti stav oběhu platidel a stav bankovní úhrady pro platidla vydaná nad úhrnný obnos, přípustný bez uvedení úhrady (§ 10 zák. ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n.).

§ 12.

Bankovní úřad ministerstva financí sestavuje každého 7., 15., 23. a posledního dne měsíce výkazy o stavu passiv a aktiv a publikuje tyto výkazy v úředním tisku a vyvěšením v úřadovnách Bankovního úřadu. Výkazy tyto musí míti následující hlavní položky:

I. na straně passiv:

- a) oběh okolkovaných bankovek,
- b) obnos bankovek zadržaných při okolkovací akci,
- c) oběh státovek,
- d) ihned splatné obnosy (žirové účty a p.),
- e) pokladniční poukázky v oběhu,
- f) pohledávka Rakousko - uherské banky za převzatý lombard,
- g) jiná passiva

II. na straně aktiv:

- a) státní pohledávka za Rakousko - uherskou bankou:
 1. za okolkované bankovky,
 2. za stažené neokolkované bankovky,
 3. za převzaté žirové účty,
 4. za převzaté pokladniční poukázky,
 5. za úroky z převzatých pokladničních poukázek.
- b) Stav platidel:
 1. stav tuzemských platidel kovových,
 2. stav cizozemských platidel kovových, z toho ve zlatě: z toho ve stříbře:
 3. stav tuzemských platidel papírových,
 4. stav cizozemských platidel papírových.
- c) Zásoba směnek, cenných papírů a p.
- d) Zápůjčky na zástavu.
- e) Různá aktiva.

Závěrečné rozvahy musí obsahovati stejné hlavní položky a býti jinak sestaveny podle běžných obchodních zvyklostí.

Povinnost k vydávání výkazů nastává skončením a sčítáním okolkování bankovek.

Zisk a ztráta z činnosti Bankovního úřadu jde na účet státní.

Obchodní rok končí 31. prosincem každého roku.

§ 13.

Amortisační řízení vzniklá z obchodů Bankovního úřadu mohou se vésti jen u zemského soudu v Praze. Oprávnění zemského soudu ve

Vidni k zavedení řízení amortisačního pro obchody, převzaté Bankovním úřadem od Rakousko-uherské banky, se tímto zrušuje a na místo jeho nastupuje oprávnění zemského soudu v Praze. Na řízení před splatností tohoto nařízení započatá a nedokončená nevztahuje se toto ustanovení.

§ 14.

Pro veškeré spory o žalobách, na Bankovní úřad podaných z obchodů jin učiněných v mezích jemu vyměřené působnosti, jest výlučně příslušným obchodní soud v Praze.

Pro jinaké spory proti němu zahájené, jakož i pro soudní a úřední podání a jednání jest rozhodno sídlo ústředny Bankovního úřadu v Praze, pokud v zákonech není stanovena výlučná příslušnost toho kterého soudu.

Bankovní úřad a jeho filiálky zastupovati povolána jest finanční prokuratura.

II. Statut Bankovního výboru při ministerstvu financí.

§ 15.

Bankovní výbor při ministerstvu financí tvoří mimo ministra financí nebo jeho zástupce jako předsedajícího deset ministrem jmenovaných členů. Z těchto členů jmenuje ministr jednoho místopředsedu, který zastupuje nepřítomného ministra nebo jeho zástupce při sezeních výboru.

Členství v Bankovním výboru trvá až do odvolání a jest úřadem čestným.

§ 16.

Komise zvolená Národním shromážděním ve smyslu § 17 zákona z 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., má právo vysílati svého zástupce ke všem schůzím a jednáním Bankovního výboru s právy a povinnostmi člena tohoto výboru.

§ 17.

Členové výboru skládají ministru financí písemný slib, že budou vždy usilovati o největší prospěch státu a že o všech jednáních zachovají naprostou mlčenlivost.

§ 18.

Předsedající i členové jsou zodpovědní v tom směru, že při usneseních, k nimž dali svůj hlas, nejednali obmyslně a že hlasovali dle svého nejlepšího svědomí a uvážení.

§ 19.

Řádné schůze Bankovního výboru konají se pravidelně 25. každého měsíce bez zvláštního svolání, po případě následujícího všedního dne.

K mimořádnému zasedání může ministr financí svolati výbor, uzná-li toho potřebu.

Žádají-li aspoň tři členové Bankovního výboru, aby se výbor sešel k mimořádné schůzi,

jest místopředseda povinen navrhnouti ministru financí svolání výboru do osmi dnů.

Bankovní výbor jest schopen usnášeti se, je-li přítomno nejméně šest členů včetně předsedajícího.

Každému členu náleží jeden hlas. Rozhoduje se prostou většinou přítomných; při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající. Při volbách hlasuje se lístky.

Schůzím jest přítomen vrchní ředitel Bankovního úřadu nebo jeho zástupce, po případě celé ředitelství (§ 24), avšak jen s hlasem poradným.

Vedle toho mohou dle potřeby býti přizváni i jiní úředníci Bankovního úřadu nebo i osoby mimo Bankovní úřad stojící, vyžaduje-li toho předmět jednání.

O jednáních a usneseních výboru sepisuje se protokol; v něm budou uvedena jména přítomných členů. Podepisuje jej předsedající, pak přítomný člen obchodní správy a po případě přítomný zástupce Národního shromáždění (§ 16).

§ 20.

Usnesení Bankovního výboru a komitétu (§ 22) týkající se správy a obchodů vyžadují ku pravoplatnosti schválení ministra financí. Na usnesení, jež učiní Bankovní výbor jako poradní sbor se toto ustanovení nevztahuje (§ 21).

§ 21.

Bankovní výbor, který jest zároveň poradním sborem ministra financí, jest nápomocen ministru při správě Bankovního úřadu, spravuje oběh platidel ve státě československém, sleduje vše, co směřuje k úpravě měny, podává dobrá zdání o otázkách státně úvěrních, jakož i vůbec o otázkách, jež mu ministr financí předloží a má právo předkládati v tomto směru návrhy iniciativní.

V působnost Bankovního výboru náleží též spolupůsobení při obchodní správě státního dluhu vůbec, zvláště dluhu vzniklého v důsledcích zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., a zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n.

V případě, že by v budoucnosti Bankovní úřad byl přeměněn v samostatnou cedulovou banku, spolupůsobiti bude Bankovní výbor při této přeměně.

§ 22.

Bankovní výbor může k rychlému rozhodování v některých odvětvích nebo pro veškeré vedení zvoliti komitét sestávající ze 3 členů a předsedajícího. Předsedajícím jest místopředseda Bankovního výboru (§ 15). Tento komitét svolává předsedající. Komitét jest způsobilým se usnášeti, jsou-li přítomni dva členové a předsedající.

§ 23.

Bankovní výbor spolupůsobí při opatřeních, týkajících se úkolů Bankovního úřadu ministerstva financí. Účastní se vrchní správy a dohledu nad vším obchodním jednáním Bankovního úřadu. K tomu účelu udílí příslušné (s výhradou ve smyslu § 20) rozkazy obchodní správy. Bankovní výbor může rozdělit jednotlivá odvětví a funkce dle potřeby mezi své členy.

§ 24.

Obchodní správa Bankovního úřadu ministerstva financí (§ 4. a 5. nařízení ze dne 6. března 1919, čís. 119 Sb. z. a n.), jest sbor úřednický provádějící usnesení a nařízení Bankovního výboru podle jednacího řádu navrženého Bankovním výborem a schváleného ministrem financí. Skládá se z ředitelství a tajemníků, jejichž počet stanoven bude podle potřeby.

§ 25.

Bankovní výbor má za předpokladů § 20 tyto působnosti:

1. Ustanovuje podmínky obchodního jednání vůbec a zvláštní podmínky a rozsah jednotlivých odvětví bankovního obchodu. Stanoví úrokovou míru Bankovního úřadu pro obchody eskontní, lombardní a pokladniční poukázky, rovněž výši úvěrů, které jednotlivým ústavům, firmám a osobám mohou býti poskytnuty.

2. Určuje ceny a podmínky, za jakých může Bankovní úřad nakupovati drahé kovy, poskytovat půjčky na drahé kovy a směnky, dále na které cenné papíry a do jaké výše kursovní ceny, po případě až do jakého úhrnného obnosu mohou býti zápůjčky Bankovním úřadem poskytovány.

3. Stanoví podmínky, za kterých mohou nová obchodní odvětví býti Bankovním úřadem přibrána a provozována.

4. Má právo zřizovati filiálky Bankovního úřadu v městech a pro obvody, jak za vhodné uzná, a dále pověřovati peněžní ústavy službou míst podružných.

5. Ustanovuje počet censorů dle potřeby a poměrů různých míst, stanoví jednací řád pro censorsy a imenuje censorsy u jednotlivých úřadoven Bankovního úřadu.

6. Stanoví služební řád pro zaměstnance Bankovního úřadu.

Bankovní výbor může část z těchto oprávnění pro běžný obchod přenést na obchodní správu (§ 24).

§ 26.

Bankovní výbor uveřejňuje po každé schůzi zprávu a po každém uplynulém měsíci také podrobný přehled činnosti Bankovního úřadu za uplynulé období.

Usnesení, opatření a výkazy určené pro veřejnost, budou vyhlašovány v úředních listech a v místnostech Bankovního úřadu.

§ 27.

Bankovní výbor podepisuje se tím způsobem, že pod označení jeho podpiší se dva členové výboru. Listiny a spisy vydané jménem Bankovního úřadu podpisují se tím způsobem, že pod označení Bankovního úřadu napsané nebo vytištěné připojí své podpisy ministr financí nebo jeho zástupce a dva členové výboru, anebo ministr financí, pokud se týče jeho zástupce, jeden člen výboru a jeden člen obchodní správy, oprávněný k podpisu.

§ 28.

Výbor ustanoví (§ 20), ve kterých případech, v jakém rozsahu a v jaké formě podepisuje v běžném obchodním jednání Bankovního úřadu obchodní správa a jednotlivé filiálky Bankovního úřadu ministerstva financí.

§ 29.

Bankovní výbor navrhuje ministru financí jmenování úředníků obchodní správy a ostatních zaměstnanců Bankovního úřadu, navrhuje dále postup, výši služného a odměn všech zaměstnanců.

§ 30.

Bankovnímu výboru náleží usnésti se (§ 20) o výkonu dozoru a revise Bankovního úřadu svými členy nebo osobami odborně k tomu způsobilými.

III. Obchody Bankovního úřadu ministerstva financí.

§ 31.

Bankovní úřad ministerstva financí jest oprávněn provozovati tyto obchody:

1. eskontovati směnky, cenné papíry a kupony (§ 32),
2. půjčovati na ruční zástavu (§ 33),
3. přijímati vklady na pokladniční poukázky (§ 34),
4. přijímati vklady na žirové účty (§ 35),
5. inkasovati směnky, šeky, poukázky, cenné papíry, spořitelní knížky a pod. (§ 36),
6. vypláceti splatnou jistinu a kupony cenných papírů připuštěných k lombardu (§ 33) a opatřovati nové kuponové archy cenných papírů (§ 36),
7. intervenovati při kontrahování státních půjček a býti subskripčním místem pro ně, po případě intervenovati a býti subskripčním místem i pro jiné cenné papíry (§ 36),
8. prováděti komisionářské koupě a prodeje cenných papírů a mincí (§ 36),
9. kupovati směnky a šeky na zahraniční místa, prodávati směnky a šeky takové, zjednávat

nebo kupovati pohledávky v cizině a obstarávati inkaso a výplaty v cizině (§ 36),

10. kupovati a prodávati cizozemské a obchodní zlaté a stříbrné mince a cizozemská papírová platidla (§ 36),

11. kupovati a prodávati zlato a stříbro prutové (§ 36).

§ 32.

Bankovní úřad jest oprávněn eskontovati vydané a vlastní směnky splatné v československých korunách do tří měsíců v obvodu republiky Československé.

Podané směnky musí býti podepsány zpravidla třemi, každým způsobem však dvěma firmami neb osobami, jejichž způsobilost k placení jest známa.

O přijetí směnek rozhoduje Bankovní úřad s přibráním censorů. Rozhodnutí děje se nestranně, přihlížeje výhradně k jakosti směnečného materiálu. Příčinu zamítnutí směnek netřeba uváděti.

Bankovní úřad jest dále oprávněn eskontovati cenné papíry a kupony do tří měsíců splatné, pokud jsou připuštěny k lombardu (§ 33). Platí pro ně obdobná pravidla, jako pro eskont směnek.

Pro všechny úřadovny Bankovního úřadu platí stejná sazba úroková, jejíž výši ustanovuje podle hospodářské konstelace Bankovní výbor při ministerstvu financí. Míra úroková vyhlásí se v úředním tisku a v úřadovnách Bankovního úřadu.

Bankovní úřad jest oprávněn, eskontované směnky převáděti dále.

§ 33.

Bankovní úřad jest oprávněn poskytovat zápůjčky na ruční zástavu (lombard) na dobu nejdéle tři měsíců. Zápůjčka může býti poskytnuta na:

- a) mincované nebo nemincované zlato a stříbro (§ 36),
- b) cenné papíry,
- c) směnky splatné do šesti měsíců, mající jinak náležitost § 32, a směnky na cizí místa se stejnými náležitostmi, splatné do šesti měsíců (§ 36),
- d) vkladní knížky na valutovou půjčku Československé republiky.

Zápůjčku možno splatiti kdykoliv před splatností a Bankovní úřad může povolit prodloužení zápůjčky vždy na tři měsíce. Úroky splácejí se po uplynutí lhůty, na kterou byla zápůjčka udělena.

Cenné papíry, na které lze zápůjčky poskytnouti, ustanovuje Bankovní výbor; on ustanoví také míru úrokovou pro toto odvětví, jakož i nejvyšší přípustný obnos zápůjčky vzhledem ke druhu zástavy.

Sníží-li se bursovní cena zastavených věcí, na něž byla Bankovním úřadem poskytnuta zápůjčka, buď dlužník povinen zástavu přiměřeně zvýšiti, nebo zápůjčku částečně splatiti. V tomto druhém případě vrátí se mu část po př. předem zaplacených úroků. Nebude-li zástava přiměřeně zvýšena, nebo zápůjčka částečně splacena, jest Bankovní úřad oprávněn i před splatností zápůjčky prodati zástavu buď celou nebo z části na burse; to pak, co zbude po úhradě pohledávky na kapitál s úroky a s případnými poplatky, náklady a provisi za prodej ve výši jednoho promille úhrnné pohledávky, uschová Bankovní úřad jako bezúročné depositum pro dlužníka u sebe, anebo složí k soudu na úraty a nebezpečí vlastníkovo.

Nestačí-li výnos prodeje k úplnému zaplacení pohledávky, jest ústav oprávněn, hojiti se na dlužníkově samém.

Nebude-li zápůjčka poskytnutá na zástavu včas splacena, jest Bankovní úřad k zaplacení své pohledávky oprávněn, i bez vědomí dlužníkovy a bez soudního zakročení prodati zástavu buď celou aneb z části.

Zůstane-li po úhradě úhrnné pohledávky nějaký zbytek, naloží s ním Bankovní úřad dle ustanovení odstavce předcházejícího.

Ústav není však k tomu prodeji povinen; neprodá-li zástavy po splatnosti půjčky, nepromlčí se jeho pohledávka na kapitál, úrocích a případných poplatcích a nákladech.

Okolnost, že by v den splatnosti zastavené věci byly neprodejny, neopravňuje dlužníka žádati o prodloužení zápůjčky a nezbavuje ho závazku zaplatiti Bankovnímu úřadu všechno, čím jest mu povinen.

Bankovní úřad považuje doručitele zásavního listu vydaného Bankovním úřadem ze oprávněna, že může se zastavenou věcí prováděti jakoukoli dovolenou změnu a že může zástavu vypláti. Bankovní úřad nezkoumá, zda jsou potřebné podpisy pravé, a neručí za jejich pravost.

§ 34.

Bankovní úřad jest oprávněn přijímati hotovosti a vydávati na ně pokladniční poukázky s dobou oběžní tří- neb šestiměsíční a zúročiti je podle sazby stanovené Bankovním výborem při ministerstvu financí.

Úroky z pokladničních poukázek platí se předem.

Obnosů získaných vydáváním pokladničních poukázek nesmí býti užito pro vydání státní bez zvláštního zákonného zmocnění.

§ 35.

Bankovní úřad jest oprávněn přijímati vklady na žirové účty. Majitel žirového účtu jest oprávněn, pokud není zákonných omezení, volně svoji pohledávkou nakládati, v hotovosti ji vybírat, nebo poukázati k dobru třetích. Žádost o otevření

žirového účtu lze bez udání důvodů odmítnouti, anebo otevřený účet vypovědět. Každý majitel žirového účtu může umisťovati své akcepty u Bankovního úřadu. Byl-li na majitele žirového účtu uvalen konkurs a došla-li o tom úředně zpráva, nevyplátí se šeky vydané na tento účet, ať nalézají se v rukou majitele účtu neb v rukou osob třetích.

§ 36.

Podmínky pro obchody uvedené v § 31 ad 5 až 11 a podrobnější ustanovení pro obchody uvedené v § 31 ad 1 až 4 stanoví Bankovní výbor při ministerstvu financí (§ 25).

§ 37.

Státu a emisním ústavům nelze poskytovat zůpůjček na jejich vlastní cenné papíry vlastního vydání.

Bankovní úřad smí po schválení Bankovního výboru eskontovati celní, daňové a jiné směnky, mající vlastnosti stanovené v § 32, podané československou finanční správou. Bankovní úřad smí obsahovati pro stát obchody komisionářské, přijímati platy a konati výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, musí býti nejdéle do jednoho týdne po každé měsíční závěrce vyrovnán. Každé jiné přímé nebo nepřímé poskytování úvěru státu jest nepřípustno.

IV. Převzetí a vyúčtování lombardu, vyúčtování žirových účtů a pokladničních poukázek a převzetí zaměstnanců Rakousko-uherské banky.

§ 38.

Vláda republiky Československé přejímá dnem 22. května 1919 veškerý zápisůvek na cenné papíry, poskytnuté bankovními ústavy Rakousko-uherské banky v území republiky Československé. Státní správa republiky Československé vyplácí nebo vyúčtuje Rakousko-uherské bance nesplacené dosud části zápisůvek i úroky v bankovkách Rakousko-uherské banky a převezme vůči dlužníkům veškerá práva a závazky Rakousko-uherské banky. Vláda republiky Československé uzavírá se zároveň v držbu zástav, daných dlužníky Rakousko-uherské bance.

Státní správa Československé republiky vyhrazuje si právo uplatňovati vůči Rakousko-uherské bance nároky, plynoucí ze škod, jež by snad vznikly státní správě z nedobytnosti pohledávek jistinných neb úrolových ze zápisůvek na cenné papíry, poskytnutých bankovními ústavy Rakousko-uherské banky v území republiky Československé.

§ 39.

Vláda československá zaučtuje celkový zůstatek žirových účtů, od Rakousko-uherské banky převzatých do správy (§ 1 nařízení ze dne 6. břez-

na 1919, č. 119 Sb. z. a n.) Rakousko-uherské bance k tíži a vstoupí naproti tomu v závazek její proti věřitelům těchto žirových účtů.

Rakousko-uherská banka jest povinna za celkový zůstatek těchto účtů dodatí vládě československé nové bankovky v druzích vládou určených.

§ 40.

Vláda československá zajišťuje celkový obnos a prolongační úroky pokladničních poukázek do správy převzatých od Rakousko-uherské banky (§ 1 nařízení ze dne 6. března 1919, č. 119 Sb. z. a n.) Rakousko-uherské bance k tíži a přebírá naproti tomu závazek, tyto splatiti, po případě prolongovati. Na požádání jest Rakousko-uherská banka povinna, také za úhrnný obnos těchto poukázek dodatí vládě československé nové bankovky v druzích vládou určených.

§ 41.

Povinnosti Rakousko-uherské banky vzniklé jejím dosavadním provozováním některého z obchodů uvedených v § 31 tohoto nařízení, pokud

v tyto závazky výslovně nevstoupila vláda československá, nemění se těmito opatřeními.

§ 42.

Zaměstnancům Rakousko-uherské banky, kteří byli nebo budou přijati do služeb Bankovního úřadu ministersva financí, zaručuje stát všechna práva nabytá u Rakousko-uherské banky z dosavadního služebního poměru, zejména všechny služební požitky, jakož i nároky na zaopatření ve výslužbě. Tož platí pro pozůstalé děti a vdovy. Daň z příjmů služebních i vyššího služného platí za veškeré zaměstnance Bankovní úřad.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Prášek v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.